

Dagthema: Luister even

Overweging 31 maart – Henk Kemper

“... Dat die mensen met onze steun uiteindelijk weer vaste grond onder de voeten krijgen om verder te kunnen. Dat ze perspectief zien en hoop op de toekomst. Daarvoor is het nodig dat we de ogen open houden, onze koers gericht op het welzijn van iedereen. Dat we horen met open oren. Dat we luisteren, niet alleen met ons hoofd, maar bovenal met ons hart ...”

Eerste lezing uit 2 Korinthiërs 5:14-19

Tweede lezing uit Psalm 34:6-10

Derde lezing volgens Lukas 15:11-32

Lied: Alles wacht op u vol hoop

H.Oosterhuis/A.Oomen

Alles wacht op u vol hoop.
Alle levenden vragen u om voedsel.
Neemt Gij hun adem weg, zij sterven
en zij vallen terug in het stof.
Zendt Gij uw geest, zij worden herschapen.
Gij geeft de aarde een nieuw gezicht.

Openingsgebed

Aan God die al wat is,
geschapen heeft en leidt,
aan Hem die door ons genoemd mag
worden: Vader,
dragen wij in eerbied dit samenzijn op.

Wij delen brood, wij delen wijn,
en wij ontmoeten elkaar
in de Naam van de Vader,
de Zoon en de heilige Geest. Amen.

Openingslied: Altijd Aanwezige

S.Huisman / T.Löwenthal

Altijd Aanwezige, cirkel en kern van mijn leven,
jij trekt aan en omhult.
Ruimte van liefde, nodig mij uit om binnen te gaan.

Welkom en inleiding

Goedemorgen, mede namens Liesbeth die vandaag mee voorgaat. Wat fijn om iedereen weer te zien in dit huis dat bevolkt wordt door mede-zoekers, op weg naar een rechtvaardige wereld.

Vandaag is het de vierde zondag van de vastentijd. Dat noemden we vroeger ‘halfvasten.’ Dat was de dag dat de zogenoemde vastentrommeltjes open mochten en een deel ervan mocht worden opgegeten. En het is een van de twee zondagen waarop de pastoor de kleur roze mag dragen. Hoe leuk. Voor de jongeren onder ons: een vastentrommeltje werd aan het begin van de vastentijd aangelegd en alle snoepjes die je in de loop van de weken kreeg, werden daar in gedaan. Want in de vastentijd werd niet gesnoept. Ook niet als de slager die jou nooit een plakje worst aanbood, opeens in de vastentijd vrijgevig werd en wel een plakje aanbood. Dan hoorde je dat beleefd maar beslist af te wijzen. Het gevolg van het opsparen van al die snoepjes in een trommeltje was, dat na enige tijd een vieze, plakkerige, onsmakelijke klont van zout en zoet was ontstaan en waarin nauwelijks was te onderscheiden wat het oorspronkelijk was geweest. Spekkies vermengd met drop en chocola. Hmmm! Maar ja, iedereen deed er aan mee en het hoorde bij de rituelen van de vastentijd. Tegenwoordig vasten mensen meestal uit eigen keuze en dat noemen we dan ontgiften en ontslakken en zo.

Teken van toewijding

In het nieuwe testament, dat de periode beschrijft van Jezus’ optreden op deze wereld wordt ook gesproken over vasten. Meestal als teken van toewijding aan God.

Een uitzondering daarop is het evangelie van Marcus. Dat is de enige tekst waarin bezwaar gemaakt wordt tegen de praktijk van het vasten. Mensen vragen aan Jezus waarom de leerlingen van Johannes en van de farizeeën wél vasten, maar zijn eigen leerlingen niet. Jezus geeft als antwoord een vergelijking: bruiloftsgasten vasten ook niet zolang de bruidegom bij hen is. Pas als de bruidegom bij hen wordt weggehaald, is het hun tijd om te vasten. Jezus bedoelt hiermee dat zijn leerlingen, zolang hij op aarde is, een goede reden hebben om niet te vasten.

Tegen de achtergrond van de vastentijd is het thema vandaag “Luister even.” De vastentijd is een tijd van bezinning en luisteren naar jezelf. Hoe wil je in het leven staan en hoe bereid ben je te luisteren naar de ander. De lezingen zijn divers en de muziek zoomt in op onze onderlinge relaties en onze persoonlijke relatie met onze schepper. Luisteren op alle niveaus: de een naar de ander, jijzelf naar jezelf en misschien jijzelf in relatie tot die wij Onze Schepper mogen noemen.

Ik hoop dat we een heel mooi uur zullen beleven.

Laten we eerst een moment van rust in ons hoofd toelaten om onze eigen gedachten te vormen in de hectiek van alledag. Vandaag, hier en nu vind je een rustpunt binnen de muren van dit godshuis, in de omgeving die ons zo vertrouwd is.

Lied: Die om mij smeekt*H.Oosterhuis/T.Löwenthal**Refrein (1. koor 2. allen)*

Die om mij smeekt, die ik heb afgeweerd
zolang ik kon.

Die mij niet, sleurde, niet duwde, maar wenkte,
over uw drempel.

Die de sluier van mijn angst niet scheurde, maar optilde.
Die met enkel uw stem mij zo vermurwde, dat ik wilde.

Die om mij smeekt, die ik heb afgeweerd
zolang ik kon.

Ooit door geruchten over U geknecht.
Nu zonder angsten, eindelijk verwacht ik U.

Die om mij smeekt, die ik heb afgeweerd
zolang ik kon.

Eerste lezing: 2 Korinthiërs 5:14-19

Het is de liefde van Christus die mij beheerst. Want dit weet ik zeker: één mens is gestorven voor alle mensen, en daardoor zijn eigenlijk alle mensen gestorven. Christus is voor alle mensen gestorven. Maar voor ons is hij niet alleen gestorven, maar ook opgestaan uit de dood. Daardoor horen wij nu bij het nieuwe leven. We leven nu niet meer voor onszelf, maar voor Christus.

Vroeger geloofde ik niet in Christus, want ik beoordeelde hem op een aardse manier. Maar nu doe ik dat niet meer. Ik beoordeel niemand meer op een aardse manier.

Iedereen die bij Christus hoort, hoort bij het nieuwe leven. De oude tijd is voorbij, de nieuwe tijd is gekomen. Daar heeft God voor gezorgd. God heeft ervoor gezorgd dat het weer goed is tussen hem en ons, dankzij Christus. En hij heeft mij de opdracht gegeven om dat goede nieuws aan iedereen te vertellen. God heeft ervoor gezorgd dat het goed kan komen tussen hem en heel de wereld. Want iedereen die bij Christus hoort, krijgt vergeving van zijn zonden. God wil dat wij dat goede nieuws doorgeven.

Lied: “Wek mij zachtheid weer”*H.Oosterhuis/A.Oomen**Voor de zevende dag*

Wek mijn zachtheid weer.

Geef mij terug de ogen van een kind.

Dat ik zie wat is.

En mij toevertrouw.

En het licht niet haat.

Tweede lezing: Psalm 34:6-10

Mensen die hulp vragen aan de Heer,
zullen blij zijn en lachen.
Want hij zal hen helpen.
Toen ik het moeilijk had, riep ik naar de Heer.
Hij luisterde naar mij en hij heeft me gered.
De Heer geeft je wat je nodig hebt
Mensen die gehoorzaam zijn aan de Heer,
worden door zijn engel beschermd.
Hij redt hen uit alle gevaar.
Gelukkig zijn mensen die bescherming zoeken bij de Heer.
Zij zullen zien hoe goed hij is.
Heb eerbied voor de Heer,
want jullie horen bij hem.

Lied: "Hoor je mij"

H.Oosterhuis / A.Oomen

Hoor je mij,
voor mij geen ander dan jij,
bij jou alleen ben ik veilig.

Godheid had mij in haar macht,
offers eiste zij, bloed, ik heb ze gebracht.
Haar grote namen waaiden voorbij, de jouwe niet,
die is hier op mijn lippen

Hoor je mij,
voor mij geen ander dan jij
bij jou alleen ben ik veilig

Enige die ik nog ken,
alles ben je mij, erfdeel en beker.
Lieflijke oorden vielen mij toe,
mijn hart klimt in mij,
mijn geest wordt wijd,
jij verkoopt mij niet,
voor geen prijs, voor geen ander

Hoor je mij,
voor mij geen ander dan jij,
bij jou alleen ben ik veilig.

Derde lezing: Lukas 15:11-32

Jezus gaf ook dit voorbeeld: 'Een man had twee zonen. De jongste zoon zei tegen zijn vader: 'Vader, ik wil mijn deel van de erfenis nu hebben.' De vader gaf hem wat hij vroeg. Een paar dagen later pakte de zoon al zijn spullen bij elkaar en ging weg. Hij ging naar een ver land. Daar gaf hij al zijn geld uit aan een leven vol plezier.

Toen alles op was, kwam er een grote hongersnood in dat verre land. De zoon had niets meer te eten. Daarom ging hij werken bij één van de mensen in dat land. Die stuurde hem naar

pag. 4

het veld om op de varkens te passen. De zoon had zo'n honger dat hij zelfs het varkensvoer op wilde eten. Maar niemand gaf hem iets. Toen dacht hij: Thuis hebben zelfs de armste knechten altijd genoeg te eten. En ik ga hier dood van de honger! Ik zal naar mijn vader teruggaan en tegen hem zeggen: 'Vader, ik heb me slecht gedragen tegenover God en tegenover u. Ik verdien het niet meer om uw zoon te zijn. Behandel mij voortaan net zoals uw armste knechten.'

Toen ging de zoon terug naar zijn vader.

De vader zag zijn zoon al vanuit de verte aankomen. En meteen kreeg hij medelijden. Hij rende naar zijn zoon toe, sloeg zijn armen om hem heen en kustte hem. De zoon zei: 'Vader, ik heb me slecht gedragen tegenover God en tegenover u. Ik verdien het niet meer om uw zoon te zijn.'

Maar de vader zei tegen zijn knechten: 'Haal snel mijn mooiste jas voor mijn zoon en trek hem die aan. Doe een ring om zijn vinger en doe schoenen aan zijn voeten. Haal het vetste kalf en slacht het. We gaan eten en feestvieren! Want mijn zoon was dood, maar nu leeft hij weer. Ik was hem kwijt, maar ik heb hem weer gevonden.' Toen gingen ze feestvieren. De oudste zoon was nog op het land. Toen hij thuiskwam, hoorde hij dat er muziek gemaakt werd, en dat er werd gedanst. Hij riep één van de knechten en vroeg waarom er feest was. De knecht zei: 'Je broer leeft nog! Hij is terug, en je vader heeft het vetste kalf laten slachten.' Toen werd de oudste zoon kwaad. Hij wilde niet naar binnen gaan. Zijn vader kwam naar hem toe en zei: 'Ga toch mee naar binnen.' Maar de zoon antwoordde: 'Ik werk nu al heel veel jaren voor u. En ik heb altijd gedaan wat u van mij vroeg. Toch hebt u voor mij nooit een dier laten slachten. Niet eens een geitje om feest te vieren met mijn vrienden. Maar nu komt die zoon van u thuis en voor hem slacht u het vetste kalf! Terwijl hij uw geld heeft uitgegeven aan de hoeren.'

Toen zei de vader: 'Lieve jongen, jou heb ik altijd bij me. En alles wat van mij is, is van jou. Maar we kunnen niet anders dan blij zijn en feestvieren. Want je broer was dood, maar hij leeft weer. We waren hem kwijt, maar nu hebben we hem weer gevonden.'

Overweging

De meester vroeg aan de klas: “Wie was niet blij toen de verloren zoon weer thuis kwam?” En het jongetje antwoordde: “Het gemeste kalf, meneer.”

We krijgen vandaag het oude verhaal voorgeschoteld dat van oudsher het verhaal van de Verloren Zoon wordt genoemd. Talloze schilderijen zijn er in de loop der eeuwen van gemaakt. Afbeeldingen van braspertijen waar drank en spijs vloeit en ook afbeeldingen van een ineengestorte jongeling die hopeloos en vermagerd tussen de varkens ligt. Ook hier in deze kerk is er boven de deuren naar de kerk een afbeelding te vinden. En er zijn niet te vergeten, afbeeldingen waar een vader zijn verloren gewaande zoon liefdevol in de armen sluit. Het is kennelijk een verhaal dat nogal tot de verbeelding spreekt.

Het verhaal vertelt over een jonge man die de wereld wil verkennen. Zijn vader geeft hem zonder mankeren het rechtmatige deel van de erfenis en de zoon vertrekt. We lezen hier niet wat de oudere broer er van denkt. Vond die het best? Vond hij zijn broer een losbol? Of misschien was hij hem liever kwijt dan rijk?

Na enige tijd slaat het noodlot toe en komt de jongste broer in grote moeilijkheden vanwege hongersnood in het verre land. Wat te doen? Eigenlijk zegt een stemmetje in hem dat hij toch niet met goed fatsoen terug kan keren naar huis, nadat hij de poen er doorheen gejaast heeft. Maar zijn nood is zo hoog dat hij luistert naar dat andere stemmetje. Dat stemmetje dat zegt: ik kan zeggen dat ik het niet verdien zoon genoemd te worden, maar dat ik misschien wel tot een van de knechten kan toetreden. Wellicht kende hij het mededogen van zijn vader en durfde hij het aan.

Feest

Hoe het gaat weten we: Vader ziet zijn zoon aankomen, herkent hem van verre en raakt in alle staten van vreugde. Hij lijkt nauwelijks te luisteren naar de woorden van de zoon die begint met te zeggen het niet meer te verdienen zijn zoon genoemd te worden. Maar Pa steekt de jongen in het nieuw, doet hem een ring aan zijn vinger en ze gaan feest vieren.

Maar dan... De oudste zoon weet van niets en komt van het land. Er ontwikkelt zich een andere dialoog tussen vader en zoon.

Met de gewone-mensen-wijsheid snap ik die oudste zoon eigenlijk best. Hij deed altijd alles wat hem opgedragen werd. Kleurde keurig binnen de lijntjes en zorgde voor het vee. Maar nooit kreeg hij een woord van dank van zijn vader. Nog niet eens een geitje om een feestje te bouwen. De jongste verbraste de poen en werd als vorst onthaald. Natuurlijk is de oudste boos en verongelijkt. Het valt op dat de vader op geen enkele manier lijkt te luisteren naar de klacht van die zoon. Tenminste... Vader zegt dat alles wat van hem is, ook van de zoon is. Die jongen had dus best op eigen regie een keer feest kunnen vieren. Ik bedoel maar: als vader zo inschikkelijk is om de halve erfenis weg te geven, dan zou hij vast geen moeite hebben gehad met een feestje en het slachten van een geit. De oudste zoon zit vast in zijn emotie en de woorden van zijn vader lijken hem niet te bereiken. En misschien zou je kunnen zeggen dat ze ieder op een andere manier luisteren: de zoon met zijn hoofd, de vader met zijn hart. Dat leidt tot cruciale verschillen.

Het is Paulus die vandaag onderscheid maakt tussen het beoordelen van mensen op een aardse manier en een manier die meer past bij mensen die de woorden van God willen volgen. Hij schrijft in de brief aan de Korinthiërs de betrekkelijk traditionele uitleg van Jezus die door God naar de aarde is gezonden om ons te redden. Dat is een beetje passief beeld: God stuurt zijn zoon en de mensen hoeven niet zo veel te doen. Althans zo lijkt het. Maar Paulus zegt iets anders: hij zegt zeker te geloven dat Jezus niet alleen gestorven is maar ook is opgestaan uit de dood. En dat wij vervolgens niet meer voor onszelf leven, maar voor Christus.

En hoe je dat doet schrijft hij gelukkig ook: als je leeft naar de richtlijnen die Jezus ons naliet, dan staat je leven in het teken van leven voor en met de ander. Dan oordeel je niet op een aardse manier, maar dan luister je naar je hart en volg je de stem van je geweten. Dan redeneer je niet volgens de aardse wetten van lik op stuk en oog om oog, tand om tand, maar dan ga je van andere principes uit. Paulus noemt dat de Nieuwe Tijd die is aangebroken. En we krijgen van Paulus eveneens een opdracht: wil je bij de mensen van de Nieuwe Tijd horen, dan is het aan jou om het goede nieuws door te geven.

Dat is een andere aanvliegroute dan de in de Psalm 34 verwoorde route. Daar vragen mensen bescherming aan de Heer. En als je gehoorzaam bent dan ben je veilig voor alle gevaar. Daar staat niets van een soort van eigen bijdrage bij. U vraagt, en wij draaien.

Ik denk dat Jezus die denkwijze radicaal veranderde. Als we een mooie wereld willen bereiken dan kom je er niet met mooie woorden alleen. Dan moeten de handen uit de mouwen en komt het op daden aan.

Parallel

Is er verband tussen de Korinthiërs-perikoop en het verhaal van de Verloren Zoon?

Die is misschien dat de verloren zoon het er op waagt om vergeving te krijgen van zijn zonden. Daar ligt de parallel met de richtlijnen van Jezus, die zei dat je anderen altijd moet vergeven: 70 maal 70 keer. Jezus die uitlegde dat God ons oneindig vergeeft en ons steeds weer een nieuwe kans geeft. De vader in het verhaal brengt dat op, daarmee doend wat God zou doen. De oudste zoon niet of nog niet. Het verhaal vertelt immers niet of ook de oudste zoon over zijn boosheid heen kon stappen. Maar als we Jezus zouden volgen, dan zou dat vast gebeuren.

Paulus noemt dat 'niet beoordelen op een aardse manier.' En dat is wat ons gevraagd wordt. Te werken aan een wereld waar plaats is voor iedereen en waar we mensen die steun verdienen, die ook geven. Maar ook dat die mensen met onze steun uiteindelijk weer voldoende vaste grond onder de voeten krijgen om verder te kunnen. Dat ze perspectief zien en hoop op de toekomst. Daarvoor is het nodig dat we de ogen open houden, onze koers gericht op het welzijn van iedereen. Dat we horen met open oren. Dat we luisteren, niet alleen met ons hoofd, maar bovenal met ons hart.

Soms, even doorzien we hoe het kan, hoe het moet. Zo zouden we moeten leven, zingen we wel eens. Als we willen, kunnen we dat.

Dat deze nieuwe wereld komen mag!

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God, die oneindig veel namen draagt,
van alle tijden is, zonder begin of einde.

Ik geloof in de Allerhoogste die rechtvaardig is
en in oorsprong alle groei gemaakt heeft.

Die Ene komt alle eer toe.

Ik geloof in Jezus

die alle wensen van de Allerhoogste vervuld heeft
en daarom in eer de naam 'Zoon van God' draagt.

In navolging van Jezus en vele mensen na Hem
wil ik bondgenoot zijn van al het kwetsbare in de schepping,
van alle onmondig gemaakte mensen

en van alles en allen aan wie de mogelijkheid ontnomen wordt tot heelheid te komen.

Ik geloof in de Geest van de Allerhoogste,
die leeft in mensen van goede wil.
Ik vertrouw mijzelf aan haar toe
en wil bijdragen aan het Koninkrijk van de Vrede.

Ik vertrouw in dat rijk te worden opgenomen
door de Allerhoogste.
Ik weet dat er Een is, die mijn bestaan wenst
en mij liefheeft met mijn zwakke en sterke kanten.
Amen.

Intenties die werden opgeschreven

Lied: 'Tot Zegen'

H.Oosterhuis/T.Löwenthal

Deze bijeenkomst zij ons tot zegen

Dit komen tezamen van mensen, gezichten en zielen
van hier en overal, aarde en hemel,
deze seconde der uren, der eeuwen,
zij ons tot zegen.

Moge de donkere nacht onze dagen behoeden,
deze nieuwe dag ons zuiveren, sterken,
dat onze boeien geslaakt,
onze honger gestild,
dat niet de dood op ons valt.
Moge het licht van de morgen
over ons opgaan, nieuw alle dagen.

Moge de kracht in ons varen
van Jezus uw dienstknecht uw kind.
Dat ons voor ogen staat hij door u geroepen,
bestemd en beziel om in ons midden,
eens en voorgoed,
te zijn uw woord uw voorbeeldmens,
aldoende liefde, recht –
brood uit de hemel, water uit de rots,
wijnstok wereldwijd vertakt –

Dat waar wij gaan zijn geest ons overschaduwet,
liefde sterker dan de dood.

Die mens gedenken wij
als een van ons, als een met u.
Moge het delen van dit brood en deze beker
ons sterken in de hoop

dat hij leven zal in ons
uit kracht van u.

Dat een nieuwe wereld komen zal
waar brood en liefde is genoeg voor allen.
Kom bevrijden wees genadig,
ere zij u in den hoge,
diep in ons midden,
vrede op aarde,
kome wat komt.

Nodiging, breken en delen van brood en wijn

Lied: 'Dieper dan de brandhaard'

H. Oosterhuis / T.Löwenthal

Dieper dan de brandhaard in het vuur is,
dieper dan in de typhoon de stilte,
was jij in mij die niet in mijzelf was,
dieper dan de zielen in mijn lichaam.

Uitgehakt als stenen uit een rotswand
was ik, lichtloos, dicht als steen van binnen,
vlakke, wind van lege woorden.
Maar nog was jij dichterbij me dan ik ik ben.

Dieper dan de stormhaard in de vuurzee,
hoger dan een rotsgebergte zonlicht,
hoger klank dan oren kunnen horen,
hoger woord dan klanken kunnen dragen,
hoger dan mijn steilste hoogte ben jij,
dieper in mij dan mijn diepste zelf.

Voorbede

Dieper dan de brandhaard.
Als we dat met het koor mogen zingen maakt mijn hart een sprongetje.
De tekst is zo prachtig, "Dieper dan de brandhaard, dieper dan de typhoon,
dieper dan de zielen, dieper dan de stormhaard.
Maar dan, hoger dan een rotsgebergte, hoger dan klank, hoger woord,
hoger dan mijn steilste hoogte ben jij.
Dat als sopraan mogen zingen tussen het geweld van de bassen is een
heel bijzonder gevoel.
Dieper in mij dan mijn diepste zelf!
Zo fijn dat we dit lied vanochtend mochten zingen.

Bij de bron

een gedicht van Coen Wessel

Zo zou het moeten gaan, God,
dat mensen elkaar helpen
als ze zien dat iemand dorst heeft of honger.

En dat het dan niet uitmaakt
of je moslim bent of christen
vrouw of man
rijk of arm

Zo zou het moeten gaan, God
dat mensen elkaar ontmoeten
als een jongen en een meisje
bij de stadsfontein
met liefde en luchthartigheid in hun ogen
en dromen van kussen en zoveel meer

Laat ons dan u ontdekken
als een stroom van zegen en blijdschap
een bron in ieder mens.
die vloeit en nooit meer stopt

Dit is uw waarheid God,
dit is uw Geest
Zo is de liefde van Jezus Messias
voor al uw mensen.

Onze Vader

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd;
uw koninkrijk kome;
uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen.

Activiteiten en informatie voor de komende periode

Lied: Staan in Licht

H.Oosterhuis / A.Oomen

Waarom wanneer uit welke luchtlaag,
uit hoe diep luchtledig werden wij
zo onbestaanbaar onontkoombaar ik en jij-
kant en overkant, woord, weerwoord, tij en tegentij.

Dag van vandaag: vervreemd, hereigend
zoekgeraakt, hervonden, wie zijn wij?
Liefde ternauwernood te leven, ik en jij.
Liefde is geen woord voor dit nu hier verterend vuur.

Maar ooit, God weet uit welke aardlaag,
uit hoe diep versteende moederschoot,
zal Hij ons roepen en wij zullen nieuw en bloot
staan in morgenlicht, onstuitbaar vrij,
zo licht als Hij.

Waarom wanneer uit welke luchtlaag,
uit hoe diep luchtledig werden wij
zo onbestaanbaar onontkoombaar ik en Gij,
kant en overkant, woord weerwoord, tij en tegentij.

Dag van vandaag: vervreemd, hereigend
zoekgeraakt, hervonden, wie zijn wij?
Leven ternauwernood te harden ik en Gij.
Leven is uw woord voor dit nu hier verterend vuur.

Maar ooit, Gij weet uit welke aardlaag,
uit hoe diep versteende moederschoot,
zult Gij mij roepen, ik zal blakend nieuw en bloot
naast u staan in licht, onstuitbaar vrij
zo nieuw als Gij.

Zegenbede

We zijn aan het einde van de viering gekomen.
Vandaag ging het over luisteren. Luisteren naar je zelf en naar de ander. Luisteren en ook horen.
Door middel van onze taal komen we tot elkaar.

Een man en een vrouw hadden de hele avond ruzie gehad en toen ze naar bed gingen zeiden ze niets meer tegen elkaar. Het was voor dit echtpaar niet ongebruikelijk om de strijd een dag of drie vol te houden, maar deze keer zat de man er mee in zijn maag. Hij moest namelijk de volgende dag vroeg op om een belangrijke vlucht te halen. Maar omdat hij altijd zwaar sliep, had hij zijn vrouw nodig om hem te wekken.

Opeens kreeg hij een slimme inval en toen zijn vrouw in de badkamer was, schreef hij op een briefje: "Wil je me alsjeblieft wekken om 4.30 uur; ik moet een vliegtuig halen." Hij legde het briefje op het kussen van zijn vrouw, draaide zich om en viel in slaap.

De volgende ochtend werd hij wakker en keek op de klok. Het was 8.00 uur. Woest omdat hij zijn vlucht gemist had, wilde hij zijn vrouw gaan zoeken om haar eens goed de waarheid te zeggen.

Toen zag hij een briefje op zijn nachtkastje liggen met daarop de woorden: "Het is 4.30 uur, opstaan!"

Laten we gaan, maar niet voordat we vragen om Gods onmisbare zegen.

Zegen Naar Numeri 6, 24-26

De Eeuwige zegene u en behoede u;
de Levende doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig;
de Here verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede.

